

علت کم شدن نور ستاره "ابط الجوزا" احتمالاً گرد و غبار است

اخترشناسان "دانشگاه واشنگتن" (University of Washington) اظهار کرده‌اند، ابط الجوزا یا شبان‌شانه (Betelgeuse) دومین ستاره پر نور صورت فلکی شکارچی اخیراً حدود ۴۰ درصد از درخشندگی خود را از دست داده است.

اخترشناسان "دانشگاه واشنگتن" (University of Washington) اظهار کرده‌اند، ابط الجوزا یا شبان‌شانه (Betelgeuse) دومین ستاره پر نور صورت فلکی شکارچی اخیراً حدود ۴۰ درصد از درخشندگی خود را از دست داده است.

به گزارش ایسنا و به نقل از تک اکسپلوریست، ابط الجوزا ستاره قرمز بسیار عظیم صورت فلکی شکارچی است. این ستاره مانند یک فانوس دریایی در آسمان شب برای اخترشناسان است اما اواخر سال گذشته نور این ستاره کم و کمتر شد و در نهایت حدود ۴۰ درصد از درخشندگی معمول خود را از دست داد. ابط الجوزا یک ستاره عظیم سرخ است. ابط الجوزا ستاره عظیمی است که قطر آن در حدود یک میلیارد و دویست میلیون کیلومتر است، یعنی تقریباً هزاران برابر قطر خورشید که یک میلیون و سیصد هزار کیلومتر است.

چندی پیش اخترشناسان اظهار کرده بودند، دومین ستاره پرنور صورت فلکی شکارچی به پایان عمر خود نزدیک شده است و در نهایت زندگی خود را با انفجاری عظیم که ابرنواختر نام دارد به پایان خواهد رساند.

اخترشناسان آمریکایی اخیراً با استفاده از تلسکوپ "وی ال تی" (Very Large Telescope) ستاره مذکور را رصد کردند و مورد بررسی قرار دادند و دریافته‌اند که چرا دیگر این ستاره همانند گذشته درخشان نیست.

بسیاری از علاقه‌مندان به علم نجوم فکر می‌کردند که علت کم شدن این ستاره می‌تواند به این معنا باشد که ستاره بسیار زود منفجر خواهد شد. مانند تمام ستاره‌های بزرگ سرخ رنگ، ابط الجوزا روزی ابرنواختر خواهد شد.

پرچم‌ترین ستاره‌های عالم، زندگی خود را با انفجاری عظیم به نام ابرنواختر (Supernova) به پایان می‌برند. یک ابرنواختر زمانی رخ می‌دهد که یک ستاره در حال مرگ شروع به خاموش شدن می‌کند. آن‌گاه به طور ناگهانی منفجر شده و مقدار بسیار زیادی نور تولید می‌کند و در پس خود یک هسته کوچک نوترونی به جای می‌گذارد. ابط الجوزا، ستاره غول پیکر سرخ رنگی است که به پایان عمر خود نزدیک است، یعنی در برهه‌ای از زمان قرار دارد که خورشید میلیاردها سال دیگر به آن خواهد رسید.

"فیلیپ مسی" (Philip Massey)، اخترشناس این مطالعه گفت: ستاره‌شناسان انتظار دارند که این ستاره ۱۰۰ هزار سال آینده زندگی خود را با انفجاری عظیم به نام ابرنواختر به پایان رساند و کم نور شدن ستاره که از ماه اکتبر آغاز شد، لزوماً نشانه ابرنواختر قریب‌الوقوع نیست. اندازه‌گیری دمای ستاره ساده نبود. دانشمندان طیف نور ناشی از ستاره را بررسی و دمای آن را محاسبه کردند. دانشمندان از فیلترهایی استفاده کردند که به طور موثری سیگنال را ضعیف می‌کرد تا بتوانند طیف خاصی را برای به دست آوردن نشانه خاص استخراج کنند. طبق محاسبات آنها، میانگین دمای سطح ستاره در ۱۴ فوریه در حدود ۳۳۲۵ درجه سانتی‌گراد یا ۶۰۱۷ درجه فارنهایت بود. این دما ۵۰-۱۰۰ درجه سانتی‌گراد خنک‌تر از دمایی است که دانشمندان در سال ۲۰۰۴ محاسبه کرده بودند. اخترشناسان طی این رصد ابرهای گرد و غبار را در اطراف این ستاره مشاهده کردند و احتمال می‌دهند که علت کم شدن نور این ستاره می‌تواند وجود این ابرهای گرد و غبار باشد نه کاهش دمای ستاره.

یافته‌های این مطالعه در مجله "Astrophysical Journal Letters" منتشر شد.